

Міністерство освіти і науки України
Північно-Східний науковий центр НАН України та МОН України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**75-ї наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

Том 2

02 травня – 25 травня 2023 р.

Полтава 2023

Він не призначений для того, щоб бути неймовірно точним, або детальним, а скоріш для швидкого формування бачення проекту.

Як і в будь-якій галузі, яка використовує штучний інтелект, найбільший страх серед будівельної галузі викликає можливість того, що штучний інтелект повністю замінить архітекторів і дизайнерів. Тим не менш, малоімовірно, що ШІ коли-небудь зробить архітекторів застарілими.

Незалежно від того, наскільки складним він стає, він ніколи не зможе зрівнятися зі здатністю архітектора аналізувати ситуації, вирішувати проблеми та приймати рішення. Архітекторам потрібно враховувати унікальні потреби та очікування кінцевих користувачів проектів – те, чого не можуть зробити сучасні технології, але вони можуть значно пришвидшити та знизити вартість проектів від ідеї до реалізації.

Тому ШІ це надзвичайно потужний інструмент і в руках умілого користувача може призвести до неймовірних результатів.

Література:

1. 3D-ВІЗУАЛІЗАЦІЯ [Електронний ресурс]. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://klona.ua/3d-modelirovanies/sfery-primeneniya-3d-vizualizacii> (дата звернення: 15.04.2022)

2. Архітектурні пам'ятки у 3D зображенні – «мандрівка» у час пандемії[Електронний ресурс]. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.radiosvoboda.org/a/3099216.html> (дата звернення: 14.04.2022);

УДК 728.2.012.27

М.Р. Семеділко, ст. гр. 201-А

О.В. Макуха, ст. викл.

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

БАГАТОПОВЕРХІВКИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА МІСЬКЕ СЕРЕДОВИЩЕ

Багатоповерхівки - є важливою частиною сучасного міського пейзажу і мають велике значення для життя людей в містах. Висотні будівлі є одним з рішень для ефективного використання землі та міського середовища, проте вони також мають негативний вплив на якість життя мешканців міста.

Незважаючи на те, що багатоповерхова забудова може бути корисною для ефективного використання земельних ресурсів, вона також має ряд недоліків, серед яких можна виділити наступні проблеми:

1. Обмежене спілкування між людьми.

Розвиток міста повинно задовільняти людські потреби, зокрема, потребу у спілкуванні. Натомість, у перенаселених кварталах

спостерігається поширений феномен, який називається "синдромом нових міст", коли мешканцям стає байдуже до місця, де вони живуть та один до одного.

2. Соціальні зв'язки та безпека життя.

Непродумане планування багатоповерхових житлових кварталів може спричинити перетворення їх на небезпечні райони, тоді як добре продумані простори можуть створити соціальні зв'язки, що сприяють правильній поведінці та зниженню ризиків виникнення злочинів.

3. Благоустрій прибудинкової території.

Досить часто житлові квартали потрапляють у стан занедбаності і зупиняється розвиток прибудинкових територій після того, як будинки здаються в експлуатацію.

4. Нерівномірна щільність забудови. Монофункціональні райони.

Більшість житлових районів, поглинуті багатоповерховими будинками через нерівномірну щільність забудови та монофункціональність. В свою чергу місто буде поділене нерівномірно: з одного боку будуть величезні висотки, а з іншого вільний простір. Так з'являються монофункціональні зони. З цього випливає проблема великої кількості автівок, оскільки мешканці можуть бути залежні від транспорту. Збільшення доріг та зони паркування не є вирішенням проблеми. Адже, як казав Джангіані Пієро, італійський архітектор та планувальник гуманних міст: «Звільніть місце для автомобілів, і ви отримаєте автомобілі, звільніть місце для пішоходів та велосипедистів, і ви отримаєте пішоходів та велосипедистів».

5. Людський масштаб

Гуманне місто з людським обличчям народжується лише тоді, коли на нього дивляться з позиції пішохода. У такому місті маленькі дворики та компактні будинки створюють відчуття затишку та безпеки.

Досвід інших міст та їх способи вирішення.

Париж - ключовою є концепція «Місто за 15 хвилин» яку розробив професор Карлос Морено. Ідея полягає у плануванні міського простору таким чином, щоб мешканці могли дійти до зупинки громадського транспорту, магазину чи школи не довше ніж за 15 хвилин.

Данія – країна з високим рівнем життя та зеленої забудови. У місті заборонено будувати будинки вище 6-7 поверхів, що дозволяє зберігати історичний образ міста, зменшувати вітрові навантаження та забезпечувати природну освітленість.

Австрія – країна з історичною архітектурою, яка демонструє, як можна використовувати багатоповерхове будівництво, зберігаючи традиційний образ міста. Відень має ефективні системи громадського транспорту, зелені зони та пішохідні зони, що дозволяє зменшити транспорт.

Сінгапур - місто відоме своїми висотними будівлями, такими як Marina Bay Sands і Suntec City, а також вузькими вуличками і зеленими зонами, що дозволяють багатоповерховим будівлям існувати в гармонії з природою та вуличною архітектурою.

Токіо, де розміщення багатоповерхових будівель також здійснюється в раціональний спосіб, де вони існують нарівні з низькою забудовою.

Підсумовуючи, можна сказати, що для досягнення сталого розвитку міст та ефективного використання міської території, багатоповерхова забудова повинна бути ретельно спланована та розроблена з урахуванням різних соціальних та екологічних аспектів, забезпечуючи комфорт та безпеку для жителів міст.

Література

1. Волощук, І.В. Багатоповерхові будинки в умовах міського середовища / І.В. Волощук // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Архітектура та містобудування. – 2019. – Вип. 40. – С. 57-60.
2. Гетьман, А.В. Вплив багатоповерхівок на міське середовище / А.В. Гетьман, Ю.В. Борщевський // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Технічні науки. – 2016. – Вип. 18. – С. 155-158.
3. Мельник, О.А. Висотна забудова і її вплив на міське середовище / О.А. Мельник // Архітектура та містобудування України. – 2018. – №1(35). – С. 16-20.

УДК 72.036

О. О. Савченко, ст.гр. 101-А

Т. В. Савченко, к.арх.

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

АРХІТЕКТУРА НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ПОЛТАВИ ПОЧАТКУ ХХ СТ.

Кінець XIX – початок XX століть характеризується різкими суспільно-політичними змінами. Проводиться реформування різних соціальних сфер, у тому числі й освіти. Найважливішими змінами, що сприяли розвитку освіти були: безстановість школи, можливість відкривати школи громадським організаціям та приватним особам. Виникає потреба підвищення рівня освіченості населення викликана попитом на кваліфіковані кадри. Все це сприяє появі нових типів навчальних закладів та збільшенню їх кількості. Дані тогочасного перепису свідчать, що серед полтавців грамотними були 48,6% населення. Після відкриття навчальних закладів: кадетського корпусу, інституту шляхетних дівчат, училищ, 8 гімназій та професійних шкіл кількість грамотних людей зросла до 56%. Відкрилися різні заклади, такі як фельдшерські та садівничі професійні школи, ремісничі та землемірні